

ZPRÁVY A OHLASY

Měsíčník novoměstského sboru

*Únor
2022*

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V NOVÉM MĚSTĚ NA MORAVĚ

Ročník XXI.

Má smysl vyznávat ve shromáždění společně svou víru?

Určitě má.

Nejčastěji v naší milé církvi tak činíme slovy tzv. Apoštolského vyznání víry. Synod naší církve rozhodl o drobných změnách tohoto textu. Aby to, co vyznáváme, bylo srozumitelnější a bližší současnému jazyku. A tak Kristus už nesedí na pravici Boží, (jeden konfirmand kdysi poznamenal, že to přece Pána Boha musí bolet), ale sedí po pravici Boží; nesrozumitelné obcování svatých se stalo přesnějším společenstvím svatých, tedy těch, kdo Krista vyznávají svým Pánem a Spasitelem. Těla z mrtvých vzkříšení je nyní vyjádřeno stručnějším – vzkříšení těla.

Proč tak synod učinil? O nutných změnách se mluvilo již několik desítek let. Ale aktuálně bylo v poslední době třeba rozhodnout, jaký text bude v novém připravovaném zpěvníku. Proto se textem Apoštolského vyznání víry v posledních třech letech zabývali jak naši špičkoví teologové z Karlovy univerzity, tak i faráři i laici. Synod o textu několikrát jednal. A přijal text, který máme v našich zpěvnících pod číslem 345. Přijměme tedy toto dílo jako dílo odborníků.

Lehké odbočení – žijeme ve zvláštní době. Mnohdy jednáme podle mustru – „já mám dojem, že věci jsou tak či onak, z dojmu si udělám názor, a za svým názorem stojím a budu stát, neb je to přece mé právo.“ A lidé školení, vzdělaní, moudří se chytají za hlavu; a vzdělání dostává na frak. Zvláště ti ve zdravotnictví by mohli vyprávět... Tak přece v církvi jednat nechceme.

A nadto – členové synodu nejsou oni, kdosi, kdesi. Jsme to my, delegáti sborů, seniorátů. Ti z nás, kdo byli vysláni a přijali odpovědnost.

Je také důležité, abychom v naší církvi, která má v různých regionech různé projevy zbožnosti a sborového života, abychom zůstali jednotní v tom podstatném. Abychom věděli, že vzdor různosti k nám patří sbor v Orlové, stejně jako v Pozděchově nebo ve Stříbře. A být spolu v Kristu, slovy, která nahlas vyznáváme, je důležité, stejně jako modlitby jedni za druhé, nebo jakákoli vstřícná pomoc.

Proto si myslím, že je důležité, abychom s radostí i určitou vnitřní kázní vyznávali s celou církví těmi slovy, které synod doporučil, tak jak je máme ve zpěvníku pod číslem 345.

Prakticky to může vypadat tak, že pokud budeme ve shromáždění svou víru takto vyznávat, bude na tabuli písní číslo 345, a text budeme mít všichni před sebou.

A ještě – jedná se především o situaci při bohoslužbách. Kdy vedle sebe stojíme staří, mladí, ti, kdo v církvi vyrostli spolu s úplnými nováčky. Tehdy vyznávejme svou víru shodnými slovy.

Prosím, neříkám, že vyznávat „postaru“ je špatně. A pokud budu konat bohoslužby někde v malém kruhu, kde účastníci už nemají sil sledovat nějaký text, a s vděčností a dojetím z paměti říkají či šeptají důvěrně známá slova, tam samozřejmě budu spolu vyznávat „postaru“. Neuvedu je ve zmatení, že snad něco dělají špatně.

Totéž platí i o Modlitbě Páně. Také bylo třeba rozhodnout, jaký text bude v novém zpěvníku, číslo 387. Rozhodování prošlo stejným procesem jako Apoštolské vyznání víry, změny ovšem nejsou žádné.

Daniel Ženatý

Z lednového staršovstva (neusnášeníschopného):

Vánoce (nejen bohoslužby, ale také jarmark i online a divadlo dětí) a přelom roku (koncert, nástup D.Ženatého) hodnoceny jen kladně.

Mluvili jsme také o tom, že by bylo dobré používat nová znění Otčenáše a Kréda (více v článku Daniela Ženatého).

Datum sborového shromáždění s volbou staršovstva bylo předběžně stanoveno na neděli 20. března.

Nové zpěvníky obalíme svépomocí a také zveme k neděli s celocírkevním kantorem Ladislavem Moravetzem – 13. února.

V rámci kapitoly o hospodaření byla také řeč o zbylých penězích z prodeje sborového domu, byla ustavena pracovní skupina ve složení Hladík, Peňáz, Ruml, která příštímu staršovstvu předloží návrh, jak s penězi naložit.

Z únorového staršovstva

Staršovstvo potvrdilo datum sborového shromáždění s volbou staršovstva v neděli 20. března a také datum jeho slibu v neděli 10. dubna (s instalací Daniela Ženatého).

S radostí přijalo do řad našeho sboru Lucii Chodilovou (přestup z římskokatolické církve), Martu Evu Běťákovou (přestěhování z Horních Počernic), Matěje a Annu Bučkových (stěhování z Jimramova) a Deboru a Rebeku Rumlovy (přepis z Daňkovic) a mluvilo o otevření "konfirmační přípravy pro dospělé" na podzim letošního roku.

Poděkovalo za služby odklizení sněhu Ondřejovi Rusňákovi (a za výpomoc - Jiřímu Adámkovi, Vojtovi Zikmundovi, Ondřeji Rumlovi a Danielu Gregorovi).

Jednalo o předběžných návrzích pracovní skupiny o využití peněz z prodeje sborového domu, které přijalo a na příští schůzi očekává dotažení návrhu - o investici do investičních fondů a také "do lidí".

Pozvánky ze seniorátu

SKIDNY Setkání mládeže v Daňkovicích proběhne 4.-6. března.

KONFIRMAČNÍ VÍKEND se bude konat 11.-13. března.

PRESBYTERNÍ KONFERENCE s instalací nově zvolených členů seniorátního výboru proběhne 27. 3. v Třebíči.

NOVÝ EVANGELICKÝ ZPĚVNÍK Proběhnoucí besedu o zpěvníku s farářem Danielem Hellerem můžete shlédnout na odkaze: <https://www.youtube.com/watch?v=bs4c6Q76AP8>

Žďár nad Sázavou

3.2. 18:15 **Večer s hosty - povídání o skupině Anonymní Alkoholici**

20.2. 18:00 **Bohoslužby u tety Hany s kapelou PodpeperekBand**

Jihlava:

8. 2. v 19.00 Modlitba Taizé v kostele Povýšení sv. Kříže.

Informace ze sboru

Shromáždění, která nás čekají

	KRUH - z epidemiologických důvodů zrušen
	KAVÁRNIČKA PRO SENIORY - zrušena
	Střední generace – zrušena – jarní prázdniny
2.2.	18.00 - staršovstvo
4.2.	19.30 – schůzka učitelů nedělní školy
6.2.	18.00 - mládež
13.2.	9.00 – NM – bohoslužby s vedením a kázáním Daniela Ženatého a hudbou pod vedením Ladislava Moravetze, 10.30 setkání v presbyterně s celocírkevním kantorem o novém zpěvníku https://www.youtube.com/channel/UCKYNN6-KgXziJhxfrcxz1BQ
26.2.	18.00 - mládež
2.3.	18.00 - staršovstvo
4.3.	19.30 – schůzka učitelů nedělní školy

Výsledek sbírky:

Sbírka určena na podporu Křesťanské služby v naší církvi vynesla v našem sboru částku 3.251,- Kč.

Všem kdo jste přispěli, děkujeme.

Z ekumenických bohoslužeb

Ve čtvrtek 20. ledna se v našem kostele slavila ekumenická bohoslužba s římskokatolickou farností. Povedla se, byla navštívená (možná 60 účastníků, dlužno dodat, že hosté z farnosti sv. Kunhuty nás, evangelíky, přechýlili asi dvojnásobně). Zazněly modlitby za jednotu, zpěvy z Taize i kázání kolegy Miroslava Kulifaje, administrátora římskokatolické farnosti v Novém Městě na Moravě (na text vánočního evangelia Mt 2,1-12):

Drahé sestry a drazí bratři v Kristu,

je pro mne velikou ctí promluvit dnes ve zdejším chrámu Páně u dnešní ekumenické bohoslužby. Přiznám se, že když jsem přemýšlel nad tím, který úryvek z Písma Svatého pro tuto příležitost zvolit, tak jsem si dlouho nedokázal vybrat. A tak Duch Svatý zasáhl skrze Ekumenickou radu církví tím, že perikopu – ze které je

zároveň motto právě probíhajícího týdne modliteb za jednotu křesťanů – sama stanovila. Je to prvních dvanáct veršů druhé kapitoly Matoušova evangelia. Tedy text, který ještě stále máme v živé paměti: dnes jsou to přesně dva týdny od slavnosti Theofanie – tedy Zjevení Páně vzdělcům z Dálného Východu.

„Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit“ jsou slova, která nás v 21. století spojují s neznámými mudrci z před dvou tisíciletí. I my patříme k těm, kteří proto, aby poznali a dotkli se Krista, musí také vystoupit ze své „komfortní zóny“, z pohodlí svých domovů, aby se den, co den vydávali na někdy dobrodružnou, někdy náročnou, někdy radostnou, někdy bolestnou a strastiplnou cestu hledání a nalézání a nalézání Božího Syna.

To však není všechno. Dnes tato slova spojují i nás – křesťany, tedy kteří se hlásíme a kteří patříme Kristu – ze dvou početně největších křesťanských denominací v Novém Městě. Ať už patříme do církve katolické či evangelické, všichni toužíme hledat, nalézat a klanět se tomu, který se z lásky k nám všem stal malým bezbranným dítětem, který se stal člověkem, aby s námi sdílel všechno to dobré i zlé, všechny radosti i starosti všechny plusy i mínusy všeho toho, co v sobě nese „býti člověkem“. Společně se klaníme tomu, který se z lásky k nám všem vydal k potupné smrti na dřevě kříže.

Evangelium je na informace o mudrcích z Východu poněkud skoupé – nevíme, odkud byli, jakými vědami kromě astrologie se zabývali, jaké náboženství či filosofii vyznávali, dokonce i na jejich počet pouze usuzujeme podle triády předložených darů. Je dost možné, že dříve, než se na obloze objevila hvězda oznamující zrození krále a

označující ono místo, kde se setkala nebe se zemí, tak se navzájem neznali. Spojilo je světlo, které zazářilo nad Betlémem. A toto světlo září i nám dnes, a tak jak před dvěma tisíci let spojilo orientální mudrce, tak dnes chce spojit i nás – katolíky i evangelíky – ve společném klanění a modlitbě před tím, který je Králem králů a Pánem pánů.

Sestry a bratři, mudrcové od východu byli dětmi své doby a prostředí, ve kterém se lidsky a intelektuálně formovali. Možná ve své činnosti vycházeli z různých předpokladů, možná se ve své vědecké činnosti drželi různých metod a postupů, a možná k tomu používali také různých nástrojů. Přesto hvězda nad Betlémem zazářila všem a oni ji následovali. To samé platí pro nás: ať už se cesty a způsoby našeho hledání toho, který je Láska a zároveň Tajemství, v něčem různí, předmět tohoto hledání je pouze jeden a Boží spása a jeho spása je pro nás pro všechny. Všichni jsme povoláni k tomu abychom – jak to píše svatý Pavel v listu Efezským – byli dětmi světla! A právě tato skutečnost nám umožňuje setkat a setkávat se u společné bohoslužby, jakou je právě ta dnešní. Víme, že hvězda přivedla mudrce z Orientu nejdříve do Jeruzaléma, na dvůr paranoidního a mocichtivého krále Heroda. Přes zákeřnost svého úmyslu však sám Herodes nechává svolat velekněze a znalce Božího slova, aby se vůbec zorientoval a zjistil, kde se má Mesiáš narodit. A oni mu odpovídají slovy Písma: „V judském Betlémě; neboť tak je psáno u proroka: ‚A ty, Betléme, v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem mého lidu, Izraele.‘“ Co k tomu říct? Hvězda na nebi je signálem – znamením, ale tím přesným kompasem k nalezení právě narozeného Mesiáše je Písmo svaté! Boží slovo bylo hlavním, nejdůležitějším a nejspolehlivějším kompasem již tehdy, a stejně tak má být nejdůležitějším orientačním bodem také pro nás dnes. A není potřeba dodávat, že tento kompas máme jako křesťané společný! Je to náš společný dar a poklad, který máme uchovávat a kterým se máme řídit.

Jak důležitý je tento kompas ve společenství vás – drazí bratři evangelíci – již na první pohled dokazuje důstojné centrální umístění kazatelny, tedy místa, ze kterého každou neděli nasloucháte Božímu slovu. Velikou úctu k Božímu slovu v katolických kostelích zase projevujeme v liturgii, kdy je Boží slovo neseno ve slavnostním

průvodu, v doprovodu hořících svící a uctíváno vonným kadidlem a někdy slavnostně předzpěvováno.

Projevy úcty jsou různé, svěřený poklad v Božím Slově, v Písmu svatém je stejný. A tak jak před dvěma tisíci let, tak i dnes: odlišné jsou cesty, jediný je cíl: stejný Bůh, Pán a Otec nás všech.

A proto bratři a sestry společně s mudrci od Východu předstupme před Našeho krále, kterého narození oznámila zářící hvězda. Vzdejme mu čest a chválu a obraťme se na něj ve společné modlitbě, za obě naše farní společenství, za náš národ, za naše město a za celý zraněný a rozdělený svět, který naše společné modlitby tolik potřebuje!

Přímluvy z ekumenické bohoslužby:

Mudrci přišli z Východu, aby se klaněli a předložili mimořádné dary svých kultur a zemí. Dnes prosíme za všechna křesťanská společenství světa v celé rozmanitosti jejich ritů a tradic: Prosíme tě, Pane, abys tyto poklady zachoval, zvláště tam, kde přítomnost a přežití křesťanů ohrožují násilí a útlak. Všichni: Pane, vyslyš naše prosby!

První léta Pánova života provázelo násilí a masakr z příkazu despotického Heroda. Prosme za děti žijící v těch částech světa, kde i nadále vládne násilí s hmatatelnými důsledky: Posiluj, Pane, pouta jednoty a vzájemné lásky mezi našimi církvemi a pomáhej nám spolupracovat a svědčit o tvém svatém jménu. Podněcuj nás, abychom bez přestání usilovali o obranu utlačovaných i začleňování lidí odsunutých na okraj. Povzbuzuj nás, abychom společně čelili tyranii a utlačovatelským režimům a hledali tvé království mezi námi. Všichni: Pane, vyslyš naše prosby!

Po návštěvě mudrců zažila Svatá rodina putování pouští a stali se z nich uprchlíci v egyptské zemi. Prosme za všechny uprchlíky a vykořelené: Vyzbroj nás, Pane, abychom prokazovali pohostinnost lidem vyhnaných z domova, a dej nám pohostinného ducha, abychom přijímali všechny, kdo hledají bezpečné útočiště. Všichni: Pane, vyslyš naše prosby!

Ježíšovo narození bylo radostnou zprávou pro všechny a přivedlo lidi z různých národů a náboženství, aby se společně klaněli svatému Dítěti. Prosme za své úsilí o soulad a dialog s jinými náboženstvími:

Dej nám, Pane, pokoru a trpělivost, abychom v úctě kráčeli s ostatními jejich cestou. Všichni: Pane, vyslyš naše prosby!

Mudrci se domů vraceli jinou cestou. Modleme se za své církve uprostřed tohoto měnícího se světa: Pomoz nám, Pane, nacházet nové a tvůrčí způsoby, jak tě následovat a vydávat o tobě svědectví, aby svět uvěřil. Všichni: Pane, vyslyš naše prosby!

Když mudrci spatřili svaté Dítě, zaradovali se velkou radostí. Nebeský Otče, pomoz nám, ať i my na ně upřeme svůj zrak a nesejdeme z cesty. Sjednot' nás v Pánu Ježíši, který je cesta, pravda a život. Všichni: Pane, vyslyš naše prosby!

Procházka bohoslužbami II – introit a žalm a zpěv

V rámci krátkých zastavení v našich bohoslužbách jsme stanuli již v kostele. Už jsem i v kázání jednou říkal, že od Josefa Batelky jsem kdysi v mládežnických letech zaslechl: „bohoslužby začínají žalmem!“. A ještě mě od toho nikdo neodvedl - ač jsem si vědom, že to žádný zákon. Jsem rád, že dřív, než dojde na mluvení lidí, natožpak mé, společně zpíváme (trochu matoucí je to, že se tak děje jen ve Městě a nikoli v Bystřici a Blažkově, což se ale teď právě změnilo a na všech místech bychom začínali společným zpěvem). Pavel Filipi o zpěvu žalmů píše toto (str. 177 jeho Liturgiky): „Zpěvem nebo recitací žalmů do naší mysli ojedinělým způsobem vstupují příběhy, které jsme přímo a osobně neprožili: příběhy žalmistů, zmítaných trápením, nemocí, strachem, nemocí, hříchem. A také příběhy izraelského lidu, podivuhodně vyváděného z egyptské poroby... To vše jsou děje dávno minulé přetavené do poetických skladeb, a my, zpívající žalmy, jakoby znovu do těchto příběhů vstupujeme, s žalmistou jásáme nebo naříkáme. Nejsou to příběhy naše, ale stávají se našimi příběhy a my na vzdálenost tisíciletí jejich účastníky, protože se nad námi všemi klene velký příběh Hospodinovy věrnosti.“

Samotný společný zpěv je pak naším evangelickým stříbrem. Už ne tak, že bychom jen zpěvem zaháněli nepřátele, jako kdysi husité, ale přece jen – společný zpěv k evangelickým bohoslužbám bytostně patří. Směli jsme si to uvědomit v nedávné době, kdy se zpívat nesmělo a ke zpěvu nás vybízí a povzbuzuje také nový zpěvník. A

kostel je navíc dost možná posledním místem, kde spolu zpívají zástupci různých generací. A to nejen sobě k radosti a povzbuzení.

Ondřej Ruml

Z farářského kurzu o generaci Z

V posledním lednovém týdnu se v Praze konal tradiční farářský kurz – jednou odložený a minulý rok nekonaný (farářstvo se sešlo v roce 2021 jen v rámci svého dne v červnu v Pardubicích), tentokrát nad tématem „V co (ne)věří generace Z“. Komu toto označení mnoho neříká, potom vězte, že jde o generaci narozenou okolo roku 2000 (a už je pomalu střídána generací novou – snad označovanou jako A).

Dělení na generace je používané především a původně v USA, jak nám přednesla doc. Tabita Landová z katedry Praktické teologie ETF UK (tzv. tichá generace bývá v USA vymezena lety 1925-1945, baby boomers 1946-1964, generace X 1965-1980, Generace Y 1981 – 1995.) „Zet“ potom lety 1995-2010 - jde o generaci digitálních domorodců (taková, která se už narodila do světa, kde internet je samozřejmostí). Je to generace více identit – těch reálných i virtuálních a také s větší otevřeností vůči jejich různorodosti.

Ve věcech náboženství – klesá počet těch, kteří se hlásí k jisté denominaci – což není jen trend v USA. Podle sociologů (zvláště našeho sociologa Saka) je to generace vnitřně diferencovaná, vlastně ani generaci (v tomto sociologickém smyslu) nevytváří; je ještě silněji vázaná na sociální sítě a virtuální život, takže u ní dochází ke změnám ve vnímání časoprostoru přirozeného světa, rozvolnění tradičních sociálních rolí a sexuální identity. Dochází u ní k poklesu četby knih, k nárustu hedónismu a individualismu. Oproti dr. Sakovi tuto generaci doc. Landová vnímá pozitivněji – třeba si všímá její větší tolerantnosti vůči jinakosti, její vnímavost vůči ohrožení životního prostředí, vysokého hodnocení duševního zdraví a chuti hledat alternativního životního stylu.

U religiozity nejmladších pozoruje Tabita Landová pokračující odklon od tradičních institučních forem náboženství. Cílenější výzkumy prý mluví o tom, že v nejmladší generaci se dá pozorovat

nárůst religiozity, víc se taky daří předávat víru z generace na generaci, což za komunismu bylo silněji narušeno. V tradičních církvích žijí ale asi jen 3% mladých lidí. Náboženství pro ně také již není cílem, ale prostředkem – nástrojem k seberozvoji a osobnímu růstu.

O práci s mladými v Církvi bratrské potom další den mluvil kazatel David Novák, který se mladým lidem věnuje dlouhodobě. Nejprve zmínil schopnost inkulturace křesťanství – to se šířilo po světě, víc než jiná náboženství, která často zůstala víceméně tam, kde byla, v prostředí, kde vznikla – a to je mu také nadějí. Křesťanství má ve svých genech kulturní flexibilitu. Přinášet evangelium jiným – znamenalo vyrazit a taky porozumět situaci těch druhých – nejen se naučit jejich jazyk, ale taky opravdu poslouchat, vnímat, porozumět jejich situaci, odlišnostem...

Generace Z je sice tady, ale vlastně daleko. Dále poukázal na rozdíly mezi generacemi a „jejich“ médii a komunikačními prostředky (rádio, televize, video, počítač, mobil). Pozoruje také vývoj mezi generacemi v církvi – Husákovy děti chodí pravidelně do kostela a jsou vázaní na svou církev, mezi mladšími panuje svobodnější přístup, chodí se, protože to baví a těší – u Z ještě víc.

Povzdechy starších jsou nasnadě: „Nečtou, nechodí ven, nekochají se přírodou, čučí do mobilu.“ Není to vždycky tak, ale působí to tak na nás. Ovšem podle kazatele Nováka takové odsouzení není cestou k přiblížení, jen k zvětšení propasti mezi staršími a mladšími. Je třeba si znovu položit otázku, co je skutečně podstatné, co se měnit nemá a co naopak může. „Mladí lidé hledají výzvu, něco velkého, smysluplného – když to nenajdou u nás, půjdou jinam.“

Dalšími hosty kurzu byl třeba sociolog Daniel Prokop, dlouhodobě poukazující na to, že u nás se chudoba (a s ní související obtíže) předávají z generace na generaci, především z důvodů nerovného přístupu ke vzdělávání. Publicista Bohumil Kartous zase připomněl otázku, zda naše školství připravuje mladé na svět, který byl, nikoli na ten, který bude. Hostem byl také youtuber Kovy či dvojice Pastoral brothers. Na závěr, jehož jsem se už nezúčastnil, před přítomnými také vystoupili samotní zástupci nejmladší generace Z.

Ondřej Ruml

Rok 2004 v novoměstském sboru

(zázpisy 2002 a 2003 chybí) – ze zprávy D.Ženatého přepsal or

Osoby

Jan Teplý se stal kurátorem po Zdeňkovi Tatíčkoví.

Život sboru

Volba nového staršovstva proběhla při sborovém shromáždění 14. března. Staršovstvo zvolilo tyto funkcionáře sboru: Jan Teplý, kurátor; Ludmila Navrátilová, místokurátorka pro Bystřici; Oldřich Bukáček, místokurátor pro Nové Město; Zdeněk Andrejs, místokurátor pro Blažkov.

Na dvoutýdenní pobyt přijel sloužit do našeho sboru švýcarský farář Bernard Martin. Prvý týden bydlel u Ženatých, druhý u Pfannů v Rovečném.

Začaly práce na hledání nového faráře sboru.

Hana Pfannová oznámila 25. dubna, že přijala kandidaturu k volbě farářky v Mělníku. Bude-li zvolena, odejde v létě 2005. Její manžel Miroslav Pfann přijal kandidaturu k volbě faráře v Libiši. Martina Dvořáková přestala vést nedělní školu. Blanka Sedláková byla staršovstvem pověřena vedením nedělní školy.

Ve sboru proběhl rozhovor o tom, do jaké míry mají být přímluvné modlitby ve shromáždění konkrétní, se jmény jednotlivých lidí.

Na pozvání k službě prvního faráře sboru odpověděli 4 muži kladně. Dotázáno bylo přes sedmdesát farářů a farářek.

Staršovstvo se rozhodlo jednat se dvěma ze čtyř farářů, kteří odpověděli kladně. Pozvalo k rozhovoru se staršovstvem a k bohoslužbám faráře Marka Vanču z Lanškrouna, na sobotu večer a neděli 3. října, a faráře Zdeňka Šorma ze Soběslavi, na sobotu večer a neděli 10. října. O pořadí, kdo kdy bude pozván, rozhodl los.

Staršovstvo se rozhodlo pozvat na místo druhé farářky sboru Drahomíru Havlíčkovou. Ta nabídku odmítla.

Jiří Palán, bohoslovec našeho sboru, konal své první bohoslužby 26.12. v Bystřici a pak v Novém Městě.

Opravy

V říjnu začala oprava schodů a tarasu před kostelem. Oprava trvala déle než měsíc.

Sbírky a finance

Od Betzingenských jsme obdrželi dar 25.500 Kč.

Sbírka na Peregu Mare, kterou do Rumunska dovezli manželé Kabíčkoví, činila 10.500 Kč.

Sbírka na opravu schodů činila 90.000 Kč.

Sbírka na tisk Bible pro Kongo činila 2.680 Kč.

Cizina

Na čtyři dny přijel autobusový zájezd z Reutlingen. Hosté byli ubytováni v rodinách sboru. Jeden den jsme s nimi jeli po stopách našeho sboru – Blažkov, Bystřice, Rovečné, Vířská přehrada. V blažkovském kostele nás překvapil bratr František Šutera perfektní němčinou a skvělou slivovicí, kterou překvapeným hostům nabízel. Většinou rádi přijali.

V srpnu jela mládež se dvěma faráři do německého Hohendorfu.

Jiné

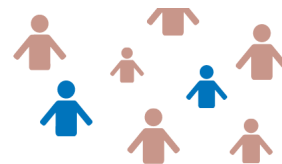
V květnu se v našem kostele konal koncert zpěvačky Virginie Walterové k 100. výročí narození Antonína Dvořáka.

Na den rodiny jsme v červnu vyrazili na výlet kolem Ski hotelu. Zdeněk Slonek nám ukázal čtyři studánky, prováděli jsme soutěž o nejchutnější vodu. Voda také padala po celou dobu výletu z nebe. Koncem června jsme jeli na výlet z Bystřice na Kozlov pod dohledem Marty Svobodové a rodiny Schneiderovy. V říjnu totiž organizátoři pozvali členy sboru na výlet kolem Pivonic a zříceninu Zubštejna.

V září jsme jeli na zájezd na Valašsko. Navštívili jsme oba vsetínské sbory, Hrubou Lhotu, hospic Citadela ve Valašském Meziříčí a evangelický sbor tamtéž.

U příležitosti mých 50. narozenin se v prosinci konalo setkání v Bystřici, a v neděli 12.12. pak společný oběd v Presbyterně. Pozvání byli všichni členové sboru.

První výsledky Sčítání lidu 2021

Český statistický úřad ve čtvrtek 13. ledna 2022 zveřejnil první výsledky Sčítání 2021. Kromě základních demografických dat byly představeny také prvotní informace o náboženském vyznání obyvatel ČR. Zveřejněné výsledky potvrdily trend odklonu od institucionalizovaného vyznávání k volnějším vztahům k církvím a náboženským společnostem.

Zatímco v případě posledního sčítání obyvatel před deseti lety se v dotaznících přihlásilo ke **třem největším církvím v České republice** celkem 1 173 550 osob, při aktuálním sčítání to bylo jen **805 310**, tedy téměř o 370 tisíc méně. Oproti tomu v kolonce těch, kteří sami sebe považují za věřící, ale přitom se otevřeně nepočítají k žádné konkrétní církvi nebo náboženské organizaci, přibylo za deset let více než čtvrt milionu lidí. Podobný fenomén se ukazuje také v řadě farních sborů Českobratrské církve evangelické. Skupina sympatizantů se zvolna rozrůstá, nicméně k formálnímu členství a pevnějšímu semknutí s konkrétním sborem či církvi se prozatím nehlásí.

V roce 2021 se tak ve sčítacích formulářích zařadilo k **Církvi římskokatolické 741 019 obyvatel** (před deseti lety 1 082 463), k **Českobratrské církvi evangelické 32 577** (v minulém sčítání 51 858) a k **Československé církvi husitské 23 610** (v roce 2011 to bylo 39 229 obyvatel). Nárůst zaznamenala **Pravoslavná církev v českých zemích**, ke které se přihlásilo **40 681** členů (v roce 2011 20 533).

Částečně zavádějící je ovšem fakt, že některé kódované hodnoty se v dotaznících objevily v lehké obměně dvakrát. Pro příslušnost k církvi bylo nutné vyplnit její přesný oficiální název. Pokud respondent vyplnil kolonku volněji, dotazníky jeho volbu sice zaznamenaly, ale už jej nemohly zařadit ke konkrétní denominaci. Ačkoli tedy např. "Církev římskokatolická" na první pohled ve výsledcích ztratila téměř čtvrt milionu věřících, nelze pominout, že ve výsledcích, které se na webu Českého statistického úřadu objevily 19. ledna 2022 figuruje kromě toho ještě kolonka "katolická víra (katolík)". K ní se přihlásilo dalších 235 834 lidí. Obdobně je tomu s volbou "protestantská/evangelická víra (protestant, evangelík)". Tu si za svou vybralo na 27 149 obyvatel. Obecně ke "křesťanství" se navíc přihlásilo dalších 71 089 lidí.

V reakcích na to se objevila částečná kritika metody sběru dat. Ve sčítacích dotaznících totiž chyběla možnost výběru z předem definovaných církví a náboženských společností registrovaných v Česku. Je tedy pravděpodobné, že část těch, kteří se označili automaticky za "evangelíky", jsou ve skutečnosti příslušníky Českobratrské církve evangelické (samozřejmě je ale možné, že část těchto „evangelíků“ se počítá spíše k jiným církvím – třeba luterského vyznání – pozn. or), stejně jako část "katolíků" by bylo zřejmě náležité připočítat k Církvi římskokatolické. Jen zkrátka nevyplnili oficiální název církve, ale označili sami sebe tradičním volnějším evangelík, resp. katolík.

Stejně tak ovšem zazněly jasné hlasy, které výše popsané rozpory označily za záměr. Za "katolíka" se například mohl označit věřící, kterému je blízká katolická ("neprotestantská" nebo "neevangelická") zbožnost, přitom ale nesouzní se současnou "institucionalizovanou" podobou, reprezentovanou v našem kontextu Církvi římskokatolickou.

Do kolonky "katolíků" nebo "evangelíků" se mohli zařadit také ti, kteří cítí nějakou (například rodinnou, historickou...) katolickou nebo evangelickou identitu, ale církevního života v konkrétní denominaci se účastní jen sporadicky nebo vůbec.

Data budou předmětem interpretace sociologů, demografů a statistiků v následujících měsících a letech a bude docházet k jejich výkladu, zpřesňování a doplňování kontextu.

Odpověď na náboženskou víru spadala ve Sčítání 2021 mezi dobrovolné otázky. Vyplnilo ji 69,9 % obyvatel (v roce 2011 ji vyplnilo pouze 55 % obyvatel). V odpovědi 18,7 % z nich deklarovalo, že jsou věřící a hlásí se k církvi nebo náboženské společnosti. Odpověď „bez náboženské víry“ tvořila více než dvě třetiny (68,3 %) odpovědí.

Nejvyšší podíl věřících hlásících se k církvi nebo náboženské společnosti (z osob, které na otázku odpověděly) dosáhl 38,6 % ve Zlínském kraji, v dalších moravských krajích a na Vysočině byl tento podíl nadprůměrný. Věřící uvádějící církev nebo náboženskou společnost se ve všech krajích nejčastěji hlásili k Církvi římskokatolické. Možnost bez náboženské víry představovala nejvyšší podíl odpovědí v kraji Ústeckém (84,2 %) a Libereckém (80,6 %).

Veškeré dosud zveřejněné výsledky jsou k dispozici [na webu Českého statistického úřadu](#).

Českobratrská církev evangelická si vede své interní statistiky. Každý farní sbor do nich zanáší počty aktivních členů, průměrnou účast na bohoslužbách nebo statistiky bohoslužebných a jiných setkání.

Církevní evidenční dotazníky z roku 2020 (nejaktuálnější, které jsou prozatím k dispozici) evidují na **64 010** „kartotékových“ členů ve všech věkových kategoriích včetně dětí. Z nich **28 111** členů je zaneseno jako členové s hlasovacím právem – tj. starší 18 let, kteří se aktivně podílejí na sborovém životě. Pokud jde o počet členů, kteří vyjadřují svou příslušnost k evangelické církvi také finanční podporou sboru, zde v interních statistikách ČCE za rok 2020 figuruje číslo 21 325.

– ze stránek e-cirkev vybral a upravil Ondřej Ruml

©Zprávy a ohlasy

Měsíčník novoměstského sboru ČCE

Pro vnitřní potřebu vydává:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické

Křenkova 151

592 31 Nové Město na Moravě

tel. 566 616 244, IČ 43378854

e-mail: nove-mesto-na-morave@evangnet.cz

Číslo sborového účtu: 5500213339/0800

K tisku připravil Slávek Žilka – e-mail: slavek.zilka@atlas.cz